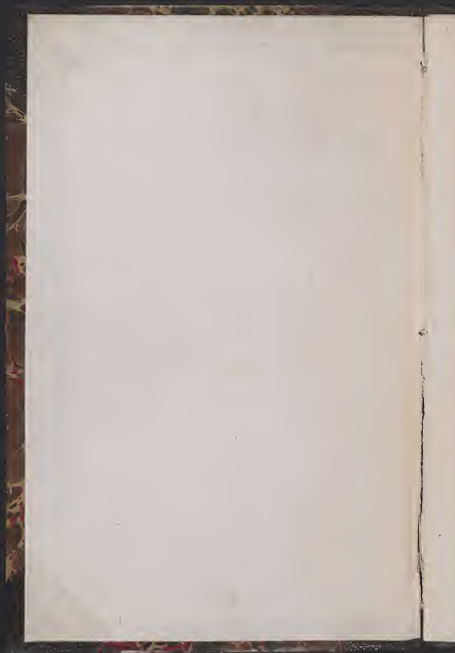
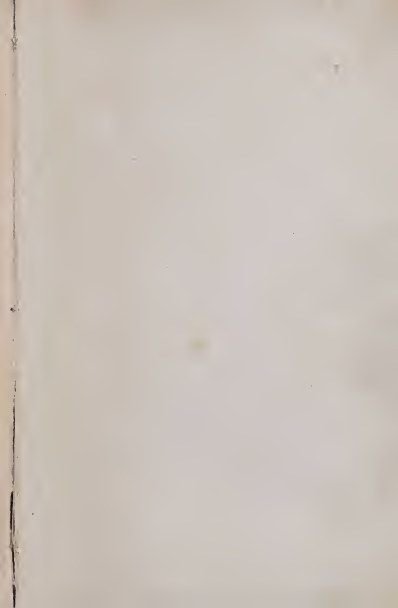

The image shows the front cover of an antique book. The cover is decorated with marbled paper featuring a pattern of large, irregular, brownish-green spots on a lighter, cream-colored background, with thin red lines separating the spots. A dark, possibly black or dark brown, spine is visible on the left side. At the top left, there is a rectangular label with a decorative, scalloped border. The label contains the text 'Ingibjörg Ólafsdóttir.' on the first line and '1816.' on the second line, both in a white, serif font.

Ingibjörg
Ólafsdóttir.
1816.

1.
2.920
Imq

7 S á e i n

Saknadar, Stef

eptir

Dygdaríkustu Móður

Madame

Jngibjörgu Olafsdóttur,

sem

andadist ad Bólscadarhljóð,

Þann 14da Júlí 1816,

vakin hjá

Börnum Hennar

Vestanlands.

Beitistodum, 1818.

Prentud af Faktóri og Bókpryckjara
G. J. Schagfjord.

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

Logid er: Þér, Drottinn! þacka eg.

I.

Farandi! á flýti-rás
Fram lífs er þræðir strík;
Sjón vanur napri nás,
Nem stadar augnablik!
Einn hrópar eitt þér dæmi:
Ad manneskjan er mold og rytt.

2.

Eins salur andar fá
 Er vit ska' og dygd í býr
 Snúast til moldar má;
 Mannvalid frá oss snýr!
Jngibjörg Olafs dóttir
 Af hellsigd skorid aldin flýr.

3.

Gudrækin, góðlynd, þæg,
 Gestrifin, hógvær, stillt,
 Ljuf, stadföst, lempin, væg,
 Lifandi trúar fyllt
 Hvortum; oss er lýsa
 Verd sem fyrr þecktum þeirra'
 er flýdt.

4.

Lángt allri forðylsd frá
 Fátaekum leynt og ljóst
 Drva nam adstod tjá
 Öft í mannkjærleik brjóst

Hennar; er hvörn að gledja
Allt sér skylt, en eyða þjóft.

5.

Gudræknis grunn bygd á
Gladverð jöfn, á sér lét
Litt festa leid hvort lá
Lognbliðu um eda hret;
Sér lík Hún sífeldt reyndist;
Þrótt gaf hið Hærsti' er þrátt á hét.

6.

Ljúshyndri lempni með
Lagdi æ stund á frid;
Skynsemi' og gudhrædt géd
Gat sér tídt komid við,
Dfrid og agg að léfja;
En semja einung sama' og grid.

7.

Sveitar og sókna því
Sannkollud þrýdi var,

Blómgast nafn blessun í
Bygd um lands vfað hvar;
Góðrar mun lengi' að góðu
gétid, þó fættist sumra svar.

8.

Megin-trygg, mild og góð
Medhjálp var Ektamanns;
Þorf, hugljúf, þolinmód,
Þó reyndi' á gleði stans;
Í hagsæld jafnt sem hornium
Viðhald og sómi sífeldt hans.

9.

Módir góð menta sineck
Að mættu hollum ná
Börn Hennar blid og þeck
Best lagði alúd á;
Eins til munns og til handa,
Að stodar monnum allrar frá.

10.

D! Módir mest harmdaud
 Meguri hrygd lát þitt sló;
 Þín tröð um æfi' ofs aud,
 Er á fyrr dygðin bjó —
 Allt ad grof ógleymanlegt
 Skard ofs öllum, er helid hjó.

11.

Við bana-ból þitt kaldr,
 Börn Þín af máttu sjá
 Öllu, sárt — missa allt,
 Í bestu mest er þrá
 Sínu Börn-svipt Foreldri! —
 Hvar mun bót við því bóli' ad fá?

12.

Bót harma best er sú:
 Ef Börn Þín, Módir góð!
 Feta þá framrannst þú
 Farsæla dygða-slóð,
 Skauit

Skammt er til fagna=funda
Er sælli endursafna þjóð.

13.

Þú lifir lífs í stad
Lifanda Gudi hjá;
Bráðum oss ber þar að
Boru þín, að fáum sjá
Moldar lífs þig af mæðum
Lausnara vorum leyfa, hjá.

